

Г О В О Р

ПРЕДСЕДНИКА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ДРАЖИМИРА МАРУШИЋА
ПОВОДОМ ОТВАРАЊА ОСНОВНЕ ШКОЛЕ "ДЕСАНКА МАКСИМОВИЋ"
У ГОРЊЕМ МИЛАНОВЦУ 3. ДЕЦЕМБРА 1994. ГОДИНЕ

Даме и господо,

Има један тренутак у животу сваког човека коме се радује више и другачије него свему осталом. То је рођење детета. Оно открива смисао сопственог рада, појачава жељу за бољитком, снагу да се креира будућност. Корак даље од те најинтимније среће јесте срећа сваке средине да отвори нову школу. То је тренутак кад изнова схватимо да нас има, да имамо коме и за кога, да трајемо.

Зато је за мене, као и за све вас поштовани пријатељи ово изузетан дан. Град Горњи Милановац има три велике осмогодишње школе, а **Бво**, коначно, пред друго полугође школске 1994/95. отвара и четврту са именом наше највеће песникиње Десанке Максимовић.

Нећу прећутати ни понос што смо овај заиста прелеп, по свим стандардима модеран објекат подигли у најтеже време, у пркос непромишљеној одлуци надмене светске политике да овој земљи и њеној деци затвори границе и онемогући природно и историјско право да комуницирају са светом.

Ова школа је грађена уназад две и по године, под санкцијама, с муком, али упорно и успешно. Данас отварамо само централни објекат са девет учионица - кабинета, библиотеком и читаоницом, вишенаменским холлом, кухињом и трпезаријом, наставничком зборницом и пратећим простором који омогућава рад 18 одељења у две смене. Свеукупно 1800 метара квадратних за квалитетну наставу и образовање око 500 ученика од првог до осмог разреда. Остало нам је ~~нам је~~ да у следећој години саградимо још једно школско крило са осам учионица и пратећим садржајима на укупно 1400 метара квадратних. У том павиљону биће места за још око 500 школараца млађих разреда. А на пролеће ћемо завршити и физкултурну салу, коју видите са моје десне стране саграђену захваљујући разумевању и подршци ресорног Министарства Републике Србије.

Четврта Основна школа је велика инвестиција. Кад је заокружимо до последњег детаља, од прилазног пута, и капије школског дворишта до школске креде, коштаће око пет милиона динара. Као председник општине ризиковао сам да ме неко прозове због тако скупе инвестиције у најтежим временима. Али, и као председник и као човек знам да су то најлепше уложене паре. Ова школа, грађена је за долазећи век. Генерације које

ће кроз њу пролазити и одлазити у свет да нам се врате доносећи напредак родном граду, то ће потврдити.

Ми нисмо имали избора, изузев да будемо скромни или амбициозни у осмишљавању овог објекта. Почетком шездесетих Милановац је имао само шест хиљада становника. Данас их има четири пута више. Само је ово насеље симболичног имена Широко поље, у последњој деценији широко примило неколико хиљада нових суграђана. То су наши људи које је експанзија индустрије овог града довела ближе фабрикама. И мада смо пре неколико година саградили трећу градску Основну школу, проблем школског простора бивао је све акутнији. Наша деца похађају наставу и у међусменама и у крајње импровизованим учионицама.

А пошто је реч о нашој деци, није необично што смо желели да им обезбедимо најбоље. Ко би други него привреда и грађани Горњег Милановца којима се не треба захваљивати, којима се треба поносити, јер ово није једина инвестиција коју смо изгuralи њиховим радом и одрицањем у најтежим условима.

Морам, такође, да нагласим да нам је у изградњи ове Школе делом средстава помогла и Република Србија, још једном доказујући да оне који се и сами много труде, треба помоћ да у томе успеју.

Захваљујем се преданом раду извођача Грађевинско индустријског предузећа "Градитељ", пројектанту архитекти Дејану Дринчићу, Предузећу за путеве Чачак, месним заједницама Велереч и Горњи Милановац, Министарству за просвету Републике Србије, службама Скупштине општине и руководству Нове школе ^{Нова школа од 16.01.1971} на упорном залагању да овај велики посао урадимо што брже и боље.

Он је заиста круна свега што смо урадили за протеклих пет година, у најбољој намери да нам школе живе, да нам се деца рађају. То је период у коме смо реновирали, адаптирали, оспособили за наставу основне школе у Такову, Горњим Бањанима, Семедражи, Трудељу, Клатичеву, Враћевшници, Горњој Врбави, Мајдану, Сврачковцима, Бољковцима, Прањанима, Катрићима. Није лако Општини, ~~друштво~~ ^{РЕТО} по величини у Србији којој од 50.000 становника, половина живи у 62 села, да сагради путеве, да доведе воду, да омогући превоз, да отвори амбуланте, да учини све не би ли јој живеле и школе јер оне су најсигурнији знак да ће живети село.

Даме и господо, нисам наравно, заборавио да Основну школу "Десанка Максимовић" отварамо на Дан обележавања 80. годишњице славне Колубарске битке.

Има ту врло дубоке симболике. На просторима овог краја
исписане су важне странице историје српског народа.
На његову несрећу било је много ратова и много умирања.
На његову срећу никад без потомства које је гаранција
трајања и напретка.

Нека су здрава, срећна и дуговечна сва наша
деца.

~~Поздрав министру~~

Поздрав министру просвете
Републике Србије, господици
Драгослава Млађеновића
ДА ОТВОРИ ШКОЛУ